

lysninger, stille Spørgsmaal og formulere Ønsker.“

Nu er det saaledes, at det forekommer mig, at der er sket en Udvikling paa dette Omraade, som altsaa fandt et Udtryk her i Dag ved den højtærede Undervisningsministers Udtalelser, og som jeg gerne straks vil protestere imod. Hvis dette oprindelige Grundlag for Drøftelserne er forladt, saa er man ganske udenfor det Grundlag, paa hvilket vi i sin Tid har givet vort Minde til, at disse Drøftelser blev sat i Gang, og det vilde derfor interessere mig i høj Grad at høre, om den højtærede Statsminister er i Stand til at sige, at Grundlaget for Drøftelserne fortsat er det samme, som det altid har været. — Det var det eneste Spørgsmaal, jeg havde til den højtærede Statsminister. Jeg takker Ministeren, fordi han var saa elskværdig at komme til Stede.

Det ærede Medlem Hr. Rode, som ikke er uden Erfaring paa den politiske Legendedannelses Omraade, sagde, at vi havde aftvunget Ministeriet Neergaard Indrømmelser paa Toldloven, hver Gang vi stemte for en Dagsorden, der støttede Ministeriet Neergaard. Jeg kan ganske tiltræde den Udtalelse, som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard har fremsat med Hensyn til denne begyndende Legendedannelse, og jeg finder det rigtigt at tage en saadan Legendedannelse straks ved Starten, for der er den mindst kraftig. Det eneste Tilfælde, hvor en Forespørgsel med Rette kan siges at have givet et om end meget beskedent Skub til Fremsættelsen af et Lovforslag, var det Tilfælde, da en Forespørgsel den 27. Juli 1922 blev anmeldt af et enligstaaende Medlem her i Salen angaaende Regeringens Forhold til Industrikrisen. Dette medvirkede vist noget til, at der blev fremsat et Lovforslag fra Regeringens Side, men det var jo ikke noget Toldlovsforslag, det var tværtimod et Lovforslag, som maa staa det ærede Medlem Hr. Rodes Hjerte meget nærmere, thi det var jo et Importreguleringsforslag, Forslaget om Importregulering af Skotøj og Cigarer. Vi har i een bestemt Dagsorden givet Udtryk for en økonomisk Politik i de Ord, at vi følte os fuldt forvissede om, at det var Ministeriets Hensigt at føre en for alle Erhvervsinteresser betryggende Politik. Det er hvad der foreligger om dette Spørgsmaal,

og det er virkelig for spinkelt et Grundlag for en Legendedannelse, selv i en saa talentfuld og fantasifuld Digtters Haand som det ærede Medlem Hr. Rodes.

Om Forholdet mellem de kære allierede er det vistnok næsten forbudt at tale. Det er jo et lidt pinligt Emne, og den højtærede Statsminister synes at mene, at det er et indre Forhold mellem de to Partier. Men Forholdene i den Henseende er jo ikke forandret fra den Tid, da de to Partier stod i Opposition. Nu som da interesserer Oppositionen sig for Forholdet mellem Regeringspartierne; det er en ganske naturlig Ting, og den bør de Herrer vænne sig til. Men vi behøver jo ikke selv at karakterisere det, vi kan blot lade et socialdemokratisk Hovedstadsblad karakterisere det. Det skriver: „Formelt hedder det sig, at det radikale Venstre støtter Regeringen, men det er den besynderligste Støtte, der endnu er set paa disse Breddegrader.“ Det er Ord saa sande, som man sjældent ser dem i et socialdemokratisk Blad. „Den besynderligste Støtte paa disse Breddegrader!“

Og naar nu det ærede Medlem Hr. Rode staar og taler bevæget om det udmærkede Grundlag for en Reformlovgivning, der er fremlagt her i denne Samling, og naar det ærede Medlem taler om, at det er Venstre og Konservative, der forhindrer de gode Forslag i at komme igennem, lad os saa en Gang se paa, hvordan Forholdet er. Hvor mange Forslag er standset af Landstinget, og hvor mange spæde Børn er ikke ombragt af de Radikale. Det er en fuldkommen Englefabrik, de Radikale har etableret paa dette Omraade. Jeg nærer ingen Tvivl om, at den socialdemokratiske Minister, der ikke sørger for anden Fødsels-hjælp end den, der præsteres af det ærede Medlem Hr. Rode, vil ved et hvilket som helst Nævningeting blive dømt for ufor-svarlig Omgang ved politisk Barnefødsel.

Jeg forstaaer godt, at det ærede Medlem befinder sig vel i denne Rolle og derfor siger til de kære allierede: Bliv siddende, bliv siddende. Og for at det ikke skal misforstaas, hedder det igen: Der er langt til Valget, der er langt til Valget. Det er det, det ærede Medlem ønsker. Nu vil vi jo faa at se, hvor længe den radikale Lim holder.